

KVINNORNAS TIDNING

14 December 1924.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre p' mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Magasinsgatan 12, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2.—.
Lösnummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Eltertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utländskronika i sammandrag.
Ett stort namn — en större kvinna.
Av Ellen Berner.
Beda Hallberg. Av I. D.
Självförklaringsproblemet.
Nervositet och överansträngning.
Jul.
Hjärtats toner. Dikt av Ruth Bogren.
Månet som gick över solen. Av E. Berger.
Konstens talande tunga. Av Beatrice Zele.
Avtalet. Av Doris Bast.
Hos blinda i London. Av Alice Jeansson.
Lilith. Roman av Florence Warden.

Utländskronika i sammandrag.

Det engelska parlamentet har under utvecklande av traditionell stånd och prakt högtidligt öppnats av konung Georg. Den i frontalet hörda regeringsstämman har en kärvarerhang än den man minns från föregående trontal, men också en kraftigare och pålitigare. Man bryter på skiftliga punkter fullständigt med en föregående arbetarregeringens politik. Det är slut med rysskurtisen. Det blir ingenting av med de vittgående fördrag MacDonalld i somras preliminärt träffade med sovjet, som alltså gör förlustigt även det i utsikt ställda stora engelska länet, en utomordentligt kunnbar och väl unnad motgång. I trontalet meddelades därjämte att den nya regeringen aktar färdigbygga den stora flottbasen i Singapore på den indiska Malackahalvön. MacDonalld inställde i väntan på den för honom hägrande världsfreden arbetet på denna anläggning, avsedd att utgöra stödje- punkten för de engelska sjöstrids- krafterna i denna för det brittiska väldet så viktiga del av världen.

Vid underhusets debatt om svars- adressen på trontalet riktade sig den socialistiska och borgerligt radikala kritiken förnämligast mot regeringens hårdhänta politik mot Egypten och dess avvisande hållning gentemot Ryssland.

Under debatten kom även den inter- nationaliserade krigsskulden på tal. Eng- land häftar i en enorm krigsskuld till Amerika men har å andra sidan enorma krigsfördrag hos samtliga i kriget inblandade europeiska mak- ter. Man har på engelskt håll varit villig att reducera krigsfördragen mot en motsvarande reducering av krigsskulden till Amerika, ett för- slag som detta penningkära land icke haft lust att lyssna till. Under så- dana förhållanden ämnar England nu börja indrivningen av sina krigs- fördrag hos de europeiska gälden- ärnarna. Bland vännerna kommer därvid närmast Frankrike att hållas efter.

Engelske utrikesministern Cham- berlain har varit ute på en storpoli- tisk resa. Över Paris gick den till Rom, där Folkförbundets råd höllit möte. I Paris konfererade Chamber- lain med franske konseljpresidenten Herriot. Dessa överläggningar synas hava lett till det bästa samförstånd mellan de båda makterna, vilkas in- tressen nära sammanfalla i de utri- kespolitiska frågor som just nu stå på dagordningen.

I Rom hade Chamberlain viktiga överläggningar med Mussolini. Man talar om upprättandet av en ny trip- pelallians denna gång mellan Eng- land, Frankrike och Italien. Ett så- dant förbund skulle otvivelaktigt stabilisera den europeiska freden bättre än vad Folkförbundet med sin heterogena sammansättning skulle

kunna förmå. Anmärkningsvärt är att frågan om "Genèveprotokollet", Folkförbundets församlingens i Genève antagna skiljedomsförslag på anmo- dan av England ställts på framtiden. När den åter skall upptagas till be- handling vilar i gudarnes sköte, även om man nu säger nästa vår med ett "möjlig" framför.

I Frankrike har utbrutit en helt säkert välgrundad revolutionsskräck. Folket har kommit på spåren vittomfat- tande kommunistiska stämplingar mot det bestående samhället. Under trycket av den borgerliga opinionen har regeringen gripit in hårdhänt mot kommunistligan. Socialdemo- kraterna ogilla denna politik.

De tyska valen äro nu överstökade efter en hätsk och hänsynlös val- strid. Kommunisterna hava gått till- baka, likaledes de yttersta högerpar- tierna, de tyskfölkliga och det tysk- sociala partiet. Socialdemokraterna hava gjort de största vinsterna men även det konservativa partiet, de tysknationella har haft framgång. Mellanpartierna hava likaledes för- bättrat sin ställning. Valet föran- ställdes för att man skulle få klar- het i det politiska läget och visshet om var den verkliga tyngdpunkten låg. Det har icke lyckats. Inget av partierna har blivit tillräckligt starkt för att ensamt bilda regering; flera partier måste för detta ändamål sam- mansluta sig. Två möjligheter äro tänkbara; en sammanslutning av so- cialdemokraterna samt de båda bor- gerliga vänsterpartierna, demokra- terna och centern. Eller också ett borgerligt block med stöd även av centern. Det senare alternativet är det troliga. Blir det borgarblock hota socialdemokraterna med mot- stånd och strid.

Sovjetregeringen klagat över mot- gång. Nyss tedde sig världen så löftrik för bolsjevikpropagandan, men nu stunda mörka tider. Arbetar- regeringen i England är störtad, Frankrike gör razzia bland sina kom- munister, det estländska upprorsför- söket strandade, Finland garderar sig mot den ryska vargen genom stora anslag till försvaret o. s. v.

Inom egna gränser.

Den i tidningarna livligt omskriv- na striden mellan bönderna och de syndikalistiska arbetarna i Härjedalen, vilken myndigheterna inte velat eller kunnat klara upp inträder nu i en ny fas — bönderna skola bilda en motororganisation mot syndikalis- terna.

Hårt skall sättas mot hårt, striden skärpas!

Varför försökes icke fredsarbete? Varför skicka icke fredsorganisa- tionerna sina resetalare dit?

Varför igångsätter inte kyrkan och de frireligiösa en fredsmissionering på denna plats, där luften är för- pestad av brodershat?

Det är ju inte fråga om att slita en arbetstvist utan om att väcka viljan till samförstånd.

Visa oss vad fredsarbetet och re- ligationen förmå i praktiskt hänseende!

Telegrafverket har med hänsyn till de dåliga framtidsutsikterna i verket uppmannat de extra telegrafist- erna att söka komma in på andra ar- betsbänor.

Det är trångt överallt. En bana erbjuder rikligt med arbete, det hus- lliga området.

Men detta arbete är icke "ansett", svaras det.

Gör det ansett!

För femtio år sedan saknade sjuk- sköterskyrket allt ansende. Lasa- rettspersonalen och vakhustrurna re- kryterades långt nerifrån samhällets djup. Nu är sjuksköterskåkåren myc- ket ansedd och ofantligt populär.

Ett exempel att taga lärdom av. Var finnas pionjärerna?

Ett stort namn — en större kvinna.

Med anledning av Ellen Keys 75-årsdag 11 dec. 1924.

Det var en gång en stor svensk herrgård som alla som sågo den, be- undrade, och alla som kände den, älskade. Sjön gick som en vidöppen fann omkring kullen, där de gam- maldags trevliga husen lågo. Mel- lan höga trädstammar såg man från nästan varje fönster vattnet glittra. Var afton som solen gick ned i guld, låg den gyllene gatan rakt ut från västergavelns små flickrumsfönster. Man såg därifrån den gamla eksko- gen stå nästan svart mot sjöns skim- rande yta och himmelens oändliga och sköna rymd. Parkens träd susa- de runt om i stilla tävlan med de små vågornas skvalp mot stranden. All- tid låg en roddbåt till hands i vas- sen, och ofta gled den ut över små- krusigt vatten i blida sommarkvällar, styrd av unga flickhänder.

I herrgårdsbyggnaden bodde en man och hans hustru. Aldrig hade hon tänkt, att där fanns en så vacker och bedärande man till i världen, ända till den dag hon såg honom. Och fastän född i ett grevehus, tyckte hon sig så långt ifrån värdig hon- nom, att hon gömde sin kärlek längst in i ett det blygaste flickhjärta. Men hans ögon sågo längre än hennes, och tvärs igenom hennes tillbaka- dragna väsen, såg han klart sina blivande barns mor med det aldrig svikande stora kvinnohjärtat.

Nu växte söner och döttrar upp omkring deras höga lycka. Den vack- ra gårdens träd susade åter över glad barndom. Det höga berget, där de knotiga gamla ekarna växte mellan grönmossiga klippblock, blev deras lekrum. Sjön där vårens björkar speglade sig så ljusgrönt belåtet, blev deras tummelplats. Och huset, hemmet, där far och mor älskade dem och hela världen, blev deras kyr- ka, deras dyra helgedom.

Den äldsta flickan gick gärna ut för sig själv, med en bok i handen. I timalt satt hon stilla, läste, tänkte och tog in allt omkring sig med ett klokt och känsligt barns vidöppna ögon. Än mer öppnade sig hennes hjärta. Det dyrkade snart allt om- kring hemmet. Men det stannade icke där. Det flög ut över skogar och vatten till hela den underbara världen runt om ett lyckligt barn- domshem. Stort och rikt var livet, och lätt flyga unga tankar mot dem som skapade det så.

Men hon såg även svårigheterna, misstagen, olyckorna. Hon såg åsk- molnen draga upp och urladda sig. Hon såg sin blåa sjö gå i nästan svart vrede. Hon såg hur ekroten hade att kämpa för ett säkert fäste kring skrovliga klippblock, och hon hörde vinterstormarna rista kronan, så det var ett under, att den ännu stod upprätt på det hårda berget. Livet var strid, livet var hård kamp för allt som var värt att hållas. Li- vet behövde all den hjälp det kunde få.

Människors liv beskrev hon, deras som äro en flammade fanfar för

Hon ville hjälpa. Hon ville så gärna hjälpa dem som lågo under stora, kanske orättvisa bördor. Hen- nes hjärta flammade, när hon tänk- te på alla missbruk av den sublima hävkraft som människan besitter. I synnerhet ville hon ha sitt eget kön, sina medsystrar framåt och uppåt. Hon såg huru mycket av slavdjuret som ännu vidlådde dem. Hon ville ha dem renade, förädlade, upphöjda till sanna världsmödrar.

Ona tider kommo. Elden på den älskade härden slocknade. Paradi- sets port slöts bakom förtvivlade och sörjande barn. Hjärterötterna ryck- tes blödande upp ur det första hem- mets heliga jord. I långa och hårda år skulle de få treva, innan de fun- ne ett nytt fäste.

Ett modershjärta brast. När blir världen tommare? Att hålla modet uppe, när den modigaste gått, är al- drig lätt. "Barn, barn, varen snälla mot pappa!" När förnekar sig en älskande kvinna? Icke i livets sista och svåraste stund.

Glansfullt strålar en begåvad mans intelligens ut över världen. Intet är som blicken ur ögon med överlägsen hjärna bakom. De flesta sola sig gärna i detta gudomliga ljus.

Men även fyrbåkar kunna slockna. Sorgens vreda hav, olyckornas ur- sinniga anlopp kunna bryta upp den hårdaste grund. Vad är mera hjär- terivande än att se ett välsignelse- rikt ljus slockna, höra en fordom kraftig stämma knappast mäktig en viskning, innan den för alltid dör bort till det som aldrig kommer åter?

Far, mor, hem gångna, borta, en- dast bilder och minnen kvar, alltför ömma att vidröras av vardagshän- der. Vad skall fylla tomheten, den gapande, den obeskrivliga?

Arbete fick fylla den. Arbete dag och natt, år ut, år in.

Den unga, drömmande herrgårds- dottern blev ute i världen en kraftig och plikthård kvinna. För andra stred hon en god kamp. Varhållt orättvisan, förtrycket, samhällslö- gen mötte henne, lyfte hon en arm, liksom sträckt ur hemekens knotiga stam, väpnad med den dolk som smitts av hennes mods blåa stål, in- lagt med hennes kvinnohjärtas rena guld. Världen lyssnade snart och upptäckte henne. Ryktet ropade ut hennes namn varhelst en civilisation erkände en kvinnas värde och möj- ligheter. Brutna och krossade med- systrar reste sig upp vid ljudet av hennes fasta och manande stämma. Ett nytt värde, en ny insikt gav dem en ny kraft. Välsignad blev hon och hatad blev hon, känd och misskänd, prisad och klandrad. Grått blev hennes hår, men oböjd var skuldran och blicken fick siarens hårda klarhet.

Människors liv beskrev hon, deras som äro en flammade fanfar för

Beda Hallberg

BEDA HALLBERG.

Vägen angavs av tryckta små tav- lor med en hjärtröd stuga i djup ny- fallen dunnjuk julsnö med tre sky- höga smärtvuxna granar bakom samt därunder avskjutna pilar, som visade in i en förstuga upp för många trap- por och vidare genom en lång kor- ridor, vid vars slut den sista pilen gick rakt in i en dörr.

Där innanför var "Julklappspap- perets" huvudlager, detta julgrans- papper, som såljes till förmån för tuberkelsjuka och i år fått det vack- ra utseende, som angives i inlednin- gen här ovan.

I denna präktiga lokal, som för in- tet upplåtits åt det behjärtansvärda företaget av direktör Pär Hertz, be- fann sig fru Beda Hallberg, verk- samhetens allra flitigaste arbetsmy- ra, med två telefoner och en massa orderböcker framför sig samt åt si- dan till, ett stort fönster utanför vil- ket Brunnssparkens mäktiga trädkro- nor under den tunga decemberhimlen högtidligt bugade sig för västanvin- den.

Den som skriver detta har under en följd av år ofta av sin journa- listiska tjänst förts samman med fru Hallberg. Alltid, som nu, har det skett på plats och rum där det varit fråga om att arbeta ihop pengar för något välgörande eller på annat sätt allmännyttigt företag. Det har varit på basarer, "försäljningar" och "dagar", i stånd och salonger, i gat- hörn och på torg. Mycket ofta har hon då varit "Mor Beata från Hal-

land" med det smittande goda hu- möret, den talande tungan och den enastående förmågan att väcka gi- vanidets lust även i hjärtan med eljes dyrkfria kassaskåp.

I allt detta arbete för sjuka och nödställda, för vilket olika samman- slutningar tillförsäkrat sig fru Hal- lbergs alltid villigt givna hjälp, har hennes intresse varmest omfattat verksamheten bland tuberkelsjuka.

Det har också varit på detta om- råde hon gjort sin största och mest välsignelsebringande insats. Hon har åt denna verksamhet funnit en rikt flödande och antagligen aldrig sinande inkomstkälla i den av henne år 1907 undfångna och framlagda Förstamajblommöden.

En genial idé, till vilken man dock, enligt vad fru Hallberg under inter- vjun berättar, vid det utlysta första sammanträdet på sina håll ställde sig rätt tvekan. Det var en stor appar- at som skulle sättas i rörelse och framgången syntes icke viss —

— Skriv, ber fru Hallberg impul- sivit med handen på intervjuarens arm, skriv att det var konsul Id- ström som räddade "idén" genom att gripen av entusiasm för saken, ställa hela sitt stora kontor med dess ar- betskraft till företagets disposition.

— Det är härmed skrivet!

Tidningarna ha under de gångna åren berättat så ofta och så mycket om Förstamajblomman, att dess his- toria nu icke behöver rekapituleras. Låt oss endast nämna, att blomman

gången uppåt och framåt. De obil- dades öron sökte hon att fylla med de hjärtats och tankens symfonier som till slut bliva en segersång över förslöande och enbart kroppsarbete. Hon mindes sin gårds arbetare, hur deras dag var lång och trålsam och föga ägnad till den mångsidiga och vida syn på livet som var hennes egen själs rikedom, fostrad i läsning och drömmar. Hon fick lida myc- ket själv, därför ville hon föra alla andra lidande med sig ut ur mörk- ret till ljusa höjder.

Framför allt ville hon, själv sprungen ur en förening av de inner- ligaste och äldaste känslor mellan man och kvinna, att kärleken skulle hållas så hög och helig, att aldrig en mörk slagskugga fördyrade och förbittrade ett barns framtid genom omaka föräldrars tanklösa slentrian- liv.

Livsansvarigheten, den medvetna, den aldrig vissnande, var för henne rosen på hemmets altare, och bestu- let blev det barn som aldrig fann den där.

Nu går hon med vita hår under andra knotiga ekar än barndomens, och sjön har blivit mycket större omkring henne. Så har också livet. Icke endast hemsocknen kallar hen- ne sin. Hela hennes land gör det med stolthet och tacksam kärlek.

Ty den lilla svenska herrgårds- flickan från berget med de starka ekarna och den drömvackra sjön ne- danför, har gjort sitt namn till ett av samtidens och civilisationens stora och vördade.

Hon är vår Ellen Key.

Ellen Berner.

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000.—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteborg. Tandl.-Sällskap.

Tandl. Lisa Andrén

Vasagatan 5 B, Tel. 10919.
10-2, 5-7; lördagar 10-2.

Spetsar Motiv, Dukar, Kragar, Kuddar
Schalar, Näsdukar, Väskor.

Depöten för Äkta Spetsar.

Kungsgatan 58, 1 tr. Tel. 12655. Öppet 11-7.

under de år den funnits till inbringat
över fyra miljoner kronor!

Fru Hallberg har haft glädjen att
se sitt uppslag, gott och lovande vis-
serligen, sätta frukter rikare än vad
hon i sina djävaste drömmar vågat
hoppas. Hon har också haft den för
en initiativtagare icke vanliga till-
fredsställelsen att se sitt arbete erk-
känt. Utom den allmänna popula-
ritet hon som majblommans allbe-
kanta moder förvärvat har hon hed-
rats med det sparsamt utdelade ut-
märkelsetecknet "Illis quorum". Hon
har vidare allt sedan dess tillkomst
varit medlem av Centralkommittén
för Förstamajblommans Riksför-
bund, hon är huvudman i Svenska
Nationalföreningen mot tuberkulos
samt korresponderande ledamot av
Internationella föreningen mot tu-
berkulos. Slutligen har Norske Kvin-
ders Sanitetsforening, Norges största
kvinnosammanslutning, höljt med
ära för allt samhällsgagnligt den
utfört, kallat fru Hallberg till he-
dersledamot.

Under det senaste året har fru
Hallberg startat en ny filantropisk
verksamhet, på sätt och vis banbry-
tande, med de bästa utsikter att slå
igenom och bli betydande.

Företaget är ännu helt litet.
En varmhjärtad kvinna enkefru
Anna Gadd skänkte genom testamen-
te fru Hallberg femtusen kronor att
efter mottagarinnans gottfinnande
användas till nytta för barn.

Fru Hallberg köpte och iordning-
stälde för pengarna en stuga i Hel-
lingsjöträket vid Rävlanda på Bo-
råsbanan. I stugan inrättade hon
ett sommarhem för medelklassflick-
kor, uttagna av de privatskolor, vil-
kas elever de äro. Var och en vet att
denna klass f. n. lever under tränga
förhållanden och att det där finnes
en mängd barn som av ekonomiska
skäl icke kunna få den sommarant-
vistelse deras hälsotillstånd tvingan-
de påkallar.

Det är dessa barn fru Hallberg
nu omsluter med sitt intresse och ar-
betar för under förhoppning både att
den verksamhet hon själv igångsatt
skall finna stöd utifrån till vidare
utveckling och att denna idé skall
upptagas även av andra personer och
på andra platser.

Det lilla hemmet mottog i sommar
åtta småflickor, vilka samtidigt med
att de njöto det hälsogivande lantli-
vets behag fingo en av dem omtyckt
liten kurs i husliga sysslor genom
att under föreståndarinns ledning
deltaga i hushållsarbetet.

Fru Hallberg blir varm av iver,
när hon talar om sin stuga, hur väl

PÄRLOR JUVELER

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson

110juvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning

— är —

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värde-
fulla artiklar i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

inredd den är, hur präktiga källaren
och den nyborrade brunnen. Och det
härliga läget! Gingsjön strax ne-
danför med solbelyst badstrand och
bakom området barrskogarne, som i
i dessa trakter äro milsvida och göra
luften doftande och hälsosam. Men
trädgård fattas ännu och en sådan
är dyr att anlägga.

Mellan ett par telefonpåringningar
med ordres på julklappspapper sku-
ter intervjuaren in en trosvisst för-
säkrant att bara vargätiderna ta slut
får fru Hallberg, som hjälpt så män-
ga, nog ett vänligt handtag med
trädgårdstippan.

I. D.

Självförsörj- ningsproblemet.

Vi lämna för dagen nedanstående
inlägg i det i nr 48 påbörjade me-
ningsutbytet rörande medelålders
icke yrkesutbildade kvinnors själv-
försörjningsmöjligheter.

Konservindustrin.

Pseudonymen "Kajsa Varg" fäster
uppmärksamheten på de goda
förtjänstmöjligheter för kvinnor, som
torde finnas på livsmedelsindustriens
område. Hon skriver:

Den uppställda frågan gäller, fö-
refaller det mig *gifta* kvinnor, allti-
så personer med husmodersinsikter.
Det ligger ju då närmast till hands
att de försöka utnyttja och göra just
dessa värdefulla insikter vinstgi-
vande.

Här växa idéerna formligen på
trädet!

Vet ni, jag har i en medelstor stad
några varar på ett par veckor åt
gången gjort mig ett halvt tusental
kronor genom att köpa upp murkor
i parti och sälja till hotell, hand-
lande och bekanta. Jag kände en
god svamptrakt inne i obygdén, le-
tade reda på en där bosatt torpar-
gubbe med ett otal barn, lärde hon-
om och dem hur svampen såg ut,
samt träffade överenskommelse om
pris och leverans.

Så enkel var den saken!
Behövde jag en födkrok skulle jag
utvidga denna verksamhet och låta
den omfatta en mängd varor.

Var och en som bott på landet
långt från all ära och redbarhet,
d. v. s. från någon stad eller annan
plats med avsättningsmöjligheter vet
hur svårt det är för där boende bon-
dormor, torpargumror, präst- och
lantbrukarfruar att bli av med
allt sådant som de med lätthet skulle
kunna producera med hjälp av träd-
gård och hönsbus. De behöva inkom-
ster. De skulle vara stormförtjusta
över att få samarbeta med en driftig,
pålitlig, redbar stadsdam, som ville
ta deras produkter i kommission eller
i fast räkning för avyttring till ho-
tell eller återförsäljare. Underhand-
ling härom och uppgörande av en
arbetsplan borde lätt kunna ske ge-
nom hänvändelse till prästfruarna.

Varför slå sig inte de hushållskun-
niga arbets- och förtjänstbehövande
kvinnorna på matvarukonservering,
både enklare och delikatessartad?
Inte på glas utan i bleckburkar. Re-
cepten böra vimla i de kvinnliga hu-
vudena, vilkas käraste uppbyggelse-
lektyr tidningarnas matspalter lär
vara. Kan ni experimentera ut en
egen utsökt delikatess, är er förmö-
genhet gjord. Konsten att löda ihop
konservburkarne lär ni på en halv-
timme hos en smed.

För två år sedan köpte jag på en
annons i den här tidningen fruktkon-
server i bleckburkar från en liten
nystartad anläggning i Mosås. Ut-
märkt vara! Året därpå köpte jag
änyo en sändning. I år skrev jag
dit i mycket god tid. Fanns ingen-
ting att få! Hela förrådet sålt till
Norrländ!

Det finns i detta land plats för

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget

SVEA

Göteborg.

Julbaket bör ske i Gasugn

Det blir då *bäst* på grund av den jämna värmen
och *billigast*, då bränslekostnaden vid gas-
eldning är endast hälften mot vid vedeldning.

RING 1420
och beställ Eder en lämplig gasugn, gärna
mot avbetalning av en femma i månaden.

GASVERKETS UTSTÄLLNING
Kungsgatan 2

otaliga kvinnliga företag i denna
bransch.

För nästa vecka hava vi i förelig-
gande ämne en artikel "Den okloka
Eva" av "Den livserfarna Eva", vil-
ken art. innehåller en del alldeles
nya synpunkter, som med visshet
komma att tilldraga sig stor upp-
märksamhet.

Det är lätt att undvika det första
felet, svårt att icke begå det andra
och omöjligt att underlåta det tredje.

M. Joki.

Nervositet och över- ansträngning.

Vi leva i en enerverande och nerv-
uppslitande tid, detta är ett faktum
som vi inte kunna komma ifrån. Li-
vets pulslag hamra med feberbråd-
ska och arbetsförmågan prässas till
yttersta gränsen av det möjliga.
Detta gäller både ifråga om samhäl-
let och individen.

Vi arbeta alla under ett högt tryck.

Möt Vintervädret med VISKAFORS

på foten
och Ni sparar skodon, undviker
snuva och förkylning, ty enastående
slitstyrka, ringa vikt, utmärkta mo-
deller och prydligt utseende ställa

Viskafors Fabrikatet
i en klass för sig — den bästa — och
tyller alla fordringar, som kunna
ställas på en galosch.

SKANDINAVISKA GUMMIAKTIEBOLAGET, VISKAFORS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

för alltid på lager alla

VISKAFORS

galoscher och bottiner till fabrikspriser.

AKTIEBOLAGET GÖTEBORGS BANK

GÖTEBORG

STOCKHOLM

100 avdelningskontor i västra och östra Sverige

Grundad år 1848

Egna fonder Kr. 78.750.000

Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta
gällande ränta.

Utlåmnar hemsparbössor.

Bankens notariatavdelning förvaltar föreningars och kassors medel, enskilda
förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.

Obligations- och fondavdelningar.

Fullständig bankrörelse i övrigt.

som hotar att spränga våra krafter.

Överansträngning och nervositet hota
oss, om vi icke i tid passa på och
vidtaga de säkerhetsåtgärder som
man — visserligen med större eller
mindre framgång — kan tillgripa
mot tidens oroväckande nervslitning.

Vad kunna vi då göra för att så
länge som möjligt bevara vår hälsa
och våra nerver mot sammanbrott och
fördärv?

Det första och det viktigaste budet,
när det gäller att hålla nerverna (och
hälsan i det hela taget) i ordning ly-
der sålunda:

Skafta er tillräcklig sömn!

Men just i denna punkt begår man
de svåraste försyndelserna. Det ligger
i sakens natur, att när det kräves
mer och mer arbete av en människa,
så måste den tid som erfordras för
detta plus i arbetet tagas någonstän-
des ifrån — man tar den från de
timmar som borde vara förbehållna
åt nattsömn.

En frisk människa erfar till en
början ringa olägenheter härav utan
kan tvärtom med tillfredsställelse
konstatera att 5—6 timmars nattsömn
är fullt tillräckligt. Men länge drö-
jer det icke förr än nerverna börja
protestera.

En vuxen man behöver 7—8 tim-
mars sömn pr dygn, en kvinna 8—9
timmar.

Det är en synnerligen dålig ekono-
mi att spara på denna post, och de
skadliga verkningarna skola i regel
icke låta vänta på sig särdeles länge.

Kan man icke ordna det så, att man
regelbundet varje natt får sin ordent-
ligt tillmätta portion sömn, bör man
taga igen det försummade med för-
längd sömn andra nätter. Detta bör
dock alltid betraktas som en nödfalls-
utväg.

Nästa viktiga punkt är maten. Man
måste sörja för regelbundna måltid-
er och tillräcklig tid för deras intag-
ande.

I fråga om maten gäller att starka
kötträtter stimulera, men har man
anlag för nervositet bör man undvika
dem och företrädesvis hålla sig till
grönsaker, kokt och rå frukt, fisk,
lätta kötträtter o. s. v. och sörja för
att maten icke försäkras matsmält-
ningsvägrigheter. Har man anlag
för sådana bör man icke underlåta
att rådfråga läkare. En begynnande
överansträngning ger sig ofta till-
känna genom oregelbunden matsmält-
ning, vilken i sin ordning ytterligare
undergräver nervkraften. Förbise
därför icke denna första varning!

Daglig motion i friska luften är
likaledes av största betydelse. Stig
upp en kvart tidigare och gå till ert
arbete i stället för att stuva in er
i en spåravn! Laga åtminstone att
ni varje dag får allra minst en halv-
timmes rask promenad i fria luften.
Detta har ofantligt mycket att betyda
för ens välbefinnande och humör un-
der hela dagen.

Njutningsmedel böra användas
med måtta, men de kunna knappast
helt undvaras av människor, som
leva storstadens forcerade liv.

I fråga om själva arbetet skall
man taga ut så mycket av sin ar-

Vill Ni ha vackra
hållbara Gardiner

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner
platsens största sortering hos
A.-B. CARL JOHNSON
Kungstorget.

BLOMSTER- hälsningar

över hela jorden.

Beställningar å blommor ombesörjes kost-
nadsfritt under garanti för omsorgsfullt
utförande å alla platser av

Vasa Blomsterhandel
GUSTAF EKMAN

Telefon 4314 — 10365. Teleg. Vasa.
Medlem av Föreningen för blomsterbe-
ställningsförmedling samt de internatio-
nella organisationerna F. T. D. i U. S. A.
samt B—V. i Tyskland. 6000 medlemmar.

Säg det med Blommor!

MERKUR-TVÄLEN

använd enligt bruksanvisningen
giver ett storartat resultat.

För Julen.

Sekretärer

i mahogny, björk, och lackerade i
valfria färger

Byråar Fåtöljer

Dockskåp Dockbyråar

Bokhyllor m. m., m. m.

Göteborgs Slöjdmagasin,
Kyrkogatan 26, Göteborg.

betsförmåga man känner sig kunna
göra utan överansträngning, vilken
alltid förr eller senare måste leda till
ett sammanbrott av nervkraften.
Denna kräver sedan för sitt återstäl-
lande ett halvt eller helt års vila,
kanske ännu längre.

Om människorna ville komma
överens om att taga här angivna hän-
syn till sina nerver och därmed till
sin hälsa, så skulle det antagligen
mycket snart visa sig, att ett värde-
fullare arbetsresultat kan vinnas på
det sättet än på det vi nu praktiserar:
att hetsa varandra till ett sådant jäkt,
att den ene efter den andre av oss
störtar till marken och går under.

(Nationaltidende).

Läraren (till en lärjunge): — Om
du tror att du ska lyckas med så-
dana här fuskförsök, får du allt vä-
da dig till någon, som är dummare
än jag. Och det lär du svårigen
finna.

Ni ämnar köpa en grammofon

och är obeslutsam vart Ni skall vända Eder. Vi

äro specialister inom branschen och ha just nu ett

lager av 100-tals apparater i olika prislägen, som

vi beredvilligt provspela utan köptväg.

Bekväma betalningsvillkor med liten kontant tabetala.

NORDISKA MUSIKAFFÄREN

Kungsporsplatsen 1.

Specialfirma för moderna grammofoner

JULSIDORNA

Kvinnornas Tidning

Nr 50 B.

Göteborg, Centraltryckeriet, Oscar Ericson, 1924.

JUL.

Julen och våren äro varandra lika närliggande att de alltid synas oss äga närliggande av under när de komma till oss; julen som en ljusets och de glada hoppningarnas fäst mitt i vinterkretsen, våren med livets uppvaknande så att säga mitt i döden. Men sedan vi ofta gå och vänta på vintern, kommer oss nästan julen för hastigt uppå. Ty vad allt måste man ha hinna med innan dess!

Julbrädska! Härliga sak! Ja, den kan ju också vara tröttnande och nervslående, men vem ville väl vara utan den stämning den för med sig! Då skall man ju också "gno" för brännande livet för att få putsat och fint överallt. Och man synar gamla papper och brev, och det händer att det blir till en hel brasa — —

Vid en sådan brasa sitter man ofta med sällsamma känslor. Minnen vakna, ansikten skymta förbi, ibland tycker man sig höra en kär stämma.

Så fick jag en afton då jag eldade med sådana gamla papper också fram ett par tecknade ark från en mig fullständigt obekant person, som ville göra mig en fråga. Som varken jag själv eller denna tidnings läsare skulle kunna genomtränga anonymitetens slöja, anser jag mig inte missbruka hennes förtroende om jag citerar en del därur, då det på sätt och vis kan kallas ett jultext. — —

"Förlåt om jag blir vidlyftig, på det att Ni, utan att känna mig, ändå må lära känna mig!

Jag tror icke att någon människa kan ha känt sig olyckligare än jag. Jag ville bort, bort från allt och alla. Och med dem jag höll av plågade mig — jag tyckte att de med sina händer vidrörde mitt sår, kanske ofta utan att veta det, och att de alls icke förstodo hur jag led, när de begärde att jag skulle vara glad. Då drömde jag en natt att jag stod utanför en av portarne till den heliga staden. Jag såg tydligt dess tinnar och torn och jag såg också den avdelning i porten, som brukade kallas "nålsögat" och som var gjord för förtäringare så att icke alltid hela den stora porten skulle behöva öppnas såsom för åkdon och kameler. Men hur jag än klappade på, förblev den stängd och det var som om någon hade sagt:

— Detta är ju också en stad! Vad vill du här!

Plötsligt förändrades scenen. Jag förstod på beskrivning att detta måste vara Juda öken med dess klyftor och bergbälor, och utanför en av dessa såg jag en ännu ung man ligga på knä med ansiktet vänt mot natt-himlen. Han bad högt, och varje ord ristade sig in i mitt minne.

— Jag tackar Dig, himmelske Fader för allt, dock mest för att du givit mig sådana glädjeämnen som ingen kan taga ifrån mig! Vem har förlorat mer än jag, vem har blivit mer missförstådd, beljugen, ja, förföljd, än jag! Människorna äro värre än rovdjuren, ve den som måste falla i deras händer! Därför tackar jag Dig att Du icke blott skapat leende nejder och låtit städer växa upp, där människorna trängas bland varandra i likgiltighet eller hat, utan att Du också har skapat den stora öknens stora ensamhet. I den mörkaste natt av förtvivlan och nöd förde Du mig hit och här uppenbarade Du för mig Din härlighet! Här ger Du mig glädjeämnen som ingen kan taga ifrån mig. För ingenting behöver jag sörja, ty människorna kalla mig nu from och bära hit vad jag behöver av livets nödort. När jag ser dem komma, behöver jag bara gå längst in i min håla för att slippa tala med dem. Du har gett mig ensamhetens stora gåva, öknens stillhet och majestät. Det urgamla bergets fasta murar äro min boning, min bädd därinne av mossa och torra löv är mjuk nog. Ingen sårar eller pinar mig. Jag glädjes över nattens stjärnor och månens ljus, jag fröjdar mig över de underbara blomstren som pryda bergets skrevor, jag ser i var och en av dem ett bevis på Din kärlek och makt — —

Då genljöd luften plötsligt av den gamla sången:

"Ära vare Gud i höjden och frid på jorden! Till människorna ett gott behag!" och jag förstod att det var jul. En vild ängest grep mig över att jag var så långt borta.

— Ah, hur skall jag komma hem! Vad allt har jag icke försummat! Jag har lämnat åt de andra att ensamma stöka och arbeta sig trötta! Nu stå de kanske vid granen och tända ljusen och undra var jag är! Och hälsningar och paket som skulle ha skickats till vänner när och fjärran — och julfästerna för barnen och de fattiga — och julottan! Hur skall jag hinna till julottan!

Jag gjorde en våldsam ansträngning för att röra mig och satte mig upp i sängen med ett skri. Ah, jag var ju hemma! Jag var alltså icke i Juda öken och hörde eremiten lovprisa Gud för ensamheten — jag var i stället i mitt eget rum i våningen i hyreskasernen i en stor och jaktande stad, där livet icke tillåter att man bara försjunke i tillbedjan och tacksamhet över glädjeämnen som ingen kan taga ifrån en! —

Men när jag tänkte efter hade jag också samerligen glädjeämnen som ingen kunde taga ifrån mig! Och vad jag kände mig tacksam att jag hade människor omkring mig — människor, för vilka det betydde något när jag icke kunde vara glad!

"Ära vare Gud i höjden och frid på jorden! Till människorna ett gott behag!"

Aldrig har väl en lovsång ställt större krav på oss människor! Ty om den lovsången för oss skall vara mer än tomma ord, då måste vi sätta in hela vår kraft i att förverkliga den, då måste vi icke bara taga emot utan också giva — icke bara det eller det, utan oss själva till Gud och människorna!"

Fortsättningen på brevet innehöll

God Jul!

Hjärtats toner.

Av Ruth Bogren.

Spröda, skära toner dalra genom rymdens stjärnevärldar, ringande som silverbjällror, viskande som vindens susning uti djupa, dunkla snären, nynnande som sfogens ålvor då de lätt lift spindeltrådar uppå mjuka grenar gunga.

Toner... hör du hjärtats toner? Ah hur först de darra, skälva, men till slut i kraft sig vidga! Kan du höra hur de välla, kvälla fram i starka vågor, ljusna, skiftande i timber? In i hjärtedjup de tränga, in i dunkla sorgesvärldar, till de tysta, till de glömda till de undangömda tränga hjärtats varma toner...

Giva, giva, gensvar finna, intet taga, intet vinna, blott i harmoni få tona i ett mäktigt världsackord!

Må du evigt fritt vibrera, varma hjärtans sång! Må kraften evigt vidgas, evigt väga, må ur fällan evigt kvälla rena flöden, ljusa toner! Må allt djärvare du ljuda tills allt liv i universum tonar i världsharmonien, i den stora symfonien, i ett mäktigt världsackord!

en fråga som jag länge sedan besvarat. Då jag nu vek samman de tunna arken och lade dem tillbaka i kuvertet, tänkte jag åter samma tan-

Ruth Almén.

Molnet som gick över solen.

Av E. BERGER.

Den unga flickan stod framför spegeln i salongen. Den solbelysta luften där ute gjorde det ljus också här inne, och hon kunde se varje oregelbundenhet i detta ansikte, som var hennes och som hon i likhet med alla andra fann fullt.

Prövande och långsamt förde hon fingret utefter hårfästet, över ögonbrynen, runt hakan. Hennes blonda hår var vackert, hennes blick uttrycksfull och tänderna bländvita, men näsan var stor och fullt formad och hyn på ett underligt sätt grov och oklar i färgen.

Hon såg under sammandragna bryn frågande in i spegelbildens ögon. Det var samma undran som ständigt ruvade i hennes inre, ibland vikande, men alltid återkommande med växande plåga: Älskad? Älskad för egen skull? Eller tagen för rikedomens?

Med ett djupt andetag rätade hon upp sin smidiga gestalt och gick bort till ett av de stora fönstren. Hon såg ut. Staden hade redan för flera timmar sedan vaknat till julaftonens brädska, men gatulivet med sitt jäkt fångslade icke hennes intresse — blicken sökte sig åt annat håll. Så vacker parken låg där i sin rimfrostskrud, ny från natten. Bakom och över de höga trädkronornas vita grenverk blånade en skylös himmel. Solen göt ett fästligt skimmer i den vintrigt kalla kristallklara luften.

Hon lyfte handen och tecknade, dröjande på varje bokstav, ett osynligt namn på rutan — Göran.

Dessa brev som han skrev till henne och som kommit med allt kortare mellanrum, den sista tiden varje dag — så talar dock endast kärleken! Så sanna tonfall och så innerliga!

Hon suckade. Denna trovishet som hon hungrade efter och aldrig fick! En dag, när de blivit gifta, skulle hon fråga honom: Visste du, att jag var rik, när du närmade dig mig? Och var det därför du gjorde det?

Hon sänkte huvudet. Nej, den frågan skulle hon aldrig få mod att göra. I ovisheten låg en aldrig stild plåga, men också alltid en gnista hopp — sanningen, skulle hon kunna bära sanningen?

Var det troligt att han haft reda på att hon var rik? På pensionatet, där hon i somras gjorde hans bekantskap, hade dock ingen känt henne. Hennes allmogliga namn, Elin Andersson, lät ju så anspråkslöst, hennes yrke, elementarlärarinna, skvallrade inte heller om någon rikedom och, som alltid när hon var ute bland främlingar, hade hon dolt sin ekonomiska ställning med en hemlig längtan att vinna vänskap, kanske kärlek för sin egen skull.

Ett ironiskt leende spelade för ett ögonblick kring hennes känsliga mun. De unga herrarne hade fullständigt ignorerat henne — det fanns så många vackra glada flickor bland det stora pensionatets gäster. Inte

häller han hade först haft blick för henne, den man vars namn hon nyss skrivit på rutan och som från första stunden kommit att betyda så mycket för henne.

Hennes mörka bryn drogos åter samman. Hon var inte lättantänd, inte överspänd, men visst var att hon första gången de möttes och han, nyss presenterad, bytte några allmogliga ord med henne hade en sällsam känsla av att något hänt, att något betydelsefullt ägt rum, att hennes liv under dessa korta sekunder länkats in på nya banor. Hon hade bävat både av fruktan och lyckan inför den känsla som så plötsligt, så suveränt tagit hennes hjärta i besittning.

Det brände under hennes ögonlock och hon lutade pannan mot fönster-rutan, vars kyla gav svalka åt hennes tankar.

Hur levande den tiden stod för henne. Varje dag hade de träffats och samtalat, oftast flyktigt, ibland dock på ett mera rofylt och givande sätt. Men ack, hur mycket mera och hur mycket hjärtligare saker hade han inte haft att säga de andra, de vackra flickorna!

Och ändå var det till sist att henne han kom att ägna sig. Vad låg bakom? Verklig lust? Eller rätt och slätt ett beslut, en bestämd avsikt, en plan? I hans uppmärksamhet, i hans ridderlighet låg alltid något återhållet, bundet — —

Först när hon någon av de sista dagarna i augusti lämnade pensionatet och hennes hand till avsked lades i hans tyckte hon sig under en kort sekund i hans blick skymta det som hon med smärta längtat efter — tillgivenhet, ja, mer än tillgivenhet!

Hade hon verkligen sett det eller var det endast en återspejling av hennes egen lidelsefulla längtan? Hon hade dock sedan återfunnit denna känsla i hans brev, först svagare, ibland tillståndes, ibland borta. Sedan starkare, mera befäst, öppnare, segrande.

Men ändå, ändå — —

I ett av de brev hon skrev sedan hon lovat att bli hans hustru hade hon berättat, att hon var rik. Hur underligt tvunget i tonen hans svar var och hur flyktigt det berörde själva det sakförhållande det gällde. Skulle han svarat så, om han icke vetat? Han var inte överraskad, inte glad, men upprörd: Tro mig på mitt ord, när jag försäkrar, att jag

VANDUK
GÖTEBORGS
LINOLEUM-MAGASIN
PETERS, FRANZÉN & CO
KUNGL. HÖFL.
KUNGSportspl. 2. Tel. 3095, 1503, 8200, 19939.

Ännu kan man köpa
BROWNIE Nr: 2 6X9 cm. till Kr. 12.—
och
BROWNIE Nr: 2 A 6 1/2 X 11 cm. till Kr. 17.—
Nästa år höjas priserna å dessa så populära kameror.
EN PASSANDE JULKLAPP
hos
HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-BOL.
Östra Hamngatan 41/43. Filial vid Järntorget.

Köp Jul-
presenter

City
Skomagasin

Kungsgatan 51
Telefon 9179

Presentkort

Praktiska — Billiga — Kärkomna

såsom MATTOR alla slag. GARDINER, FILTAR, BORDDUKAR, YLLEVAROR, LINNEVAROR, FILTTOFFLOR, VAXDUK, GALOSCHER, PARAPLYER, RESEFFEKTER, BARNVAGNAR, — DOCKVAGNAR, SLÄDAR m. m., m. m. —

Alltid bäst! hos Alltid billigast!

A.-B. CARL JOHNSON
KUNGSTORGET 2.

Damer!

En alltid nyttig och välkommen julklapp är en trevlig blus, klädning eller kjol. Stort sortiment i O. F. HULTBERGS BLUSAFFÄR Husargatan 40. Tel. 10318.

HEMSYDDA FÖRKLÄDEN
Trevliga modeller Vålgjort arbete.

Beställningar mottagas på underkläder, förkläden, överdragsrockar, herrskjortor, m. m. Förstklassiga varor garanteras.

Anna Edstrands Vitvaruaffär. Magasinsgatan 9. Tel. 8292.

Till
våra
prenumeranter!

SEDAN NI vid valet av Julklappar gynnat våra trofasta annonsörer med Edra inköp så glöm ej att ett presentkort på Kvinnornas Tidning blir välkommet i fränders och vänners hem. Beställes pr telefon 18070. Kortet sändes härifrån så att det kommer mottagaren tillhanda på julafton.

Tidningen kostar 6 kronor för helt år.

Till landsorten samma pris.

Omtyckt
Julklapp
är en

Casaque, Jumper
eller
Blus.

Största urval. — Billigaste priser.
Presentkort.

Wiener-Magasinet

Västra Sveriges
morgontidning
i alla afseenden är
**Göteborgs
Morgonpost**
Ledande moderat tidning
Innehållsrik
Tillförlitlig
Intressant
Snabb
Prenumerera

skulle älska dig lika högt om du ingenting ägde.

Ja, han måste redan förut ha vetat, att hon var rik. — Så stod hon då åter vid början av den cirkel, i vilken hennes tankar, tvångsbundna, ständigt rörde sig. Älskad? Älskad för sin egen skull eller tagen för rikedomens? Hon var dock ful — fullheten liksom rikedom ett arv efter fadern.

Hon slog ut med armarne liksom för att få luft. Hon måste bort från dessa tankar! Hon måste ut, ut bland människor för att få något annat att tänka på!

Hon gick in i rummet bredvid där modern satt med sin morgontidning. Den gamla damen drog de guldbågade glasögonen längre ned på den fint skurna näsan och såg över dem på dottern.

— Du går ut, sade hon i blid ton. Innan du fått ditt vanliga brev? Åh — så! Posten är försenad! Den unge mannen kunde gärna ha kommit personligen. Ja — ja — ja, kära barn, det är visst vackert att han vill tillbringa julaftonen hos sin sjuka mor, men du förstår ju, att jag är i spänning, innan jag får se vederbörande.

Den unga flickan böjde sig ned och kysste modern på kinden till avsked: — Ja, lilla mor, det förstår jag, men du får ge dig till tåls till i morgon kväll — då kommer han!

Hon gick raskt trottoaren fram. Himlen var icke längre så klar — i söder drevo lätta moln. Det skulle bli mera snö under helgen. När hon kom inåt centrum av staden hördes munter bjällklang — det var lant-skjutsarne som krånglade sig fram mellan klämtande spårvagnar och tutande bilar.

På trottoarerna rörde sig en tät människostrom. Det var folk som voro ute i de sista brådskaande juluppköpen och andra som i långsam promenadtakt njöto det strålande vintervädret, dagens fästliga stämning.

I Domkyrkohörnet stötte hon på en gammal skolkamrat. Det var sällan slumpan förde dem tillsammans, men när så skedde, funno de det nöjsamt båda.

De fingo ett bord i den stora té-salongen. Samtalet flöt lätt om oviktiga ting. Plötsligt sade den andra mellan ett par tårtbitar:

— Har du slagit dig på affärer på senare tiden? Vår byrå fick en förfrågan på din affärsställning i somras — du förstår, det där är hemligheter, men oss gamla bekanta emellan så. Jag tror, att det gällde något sådant — jag tjänstgör ju inte på den avdelningen, men ditt namn nämndes där uppe i alla händelser. Den tilltalade såg bort. Efter ett ögonblick sade hon med låg stämma: — Det är ju ett så vanligt namn. Apropos —

Man bytte om samtalsämne och skildes snart.

Hon gick ensam trottoaren fram. Hennes ansikte var askgrått och hårt.

Alltså — — Detta var svaret på de tusen kvalfulla frågor hon gjort sig, nej, endast bekräftelsen på vad hon alltid vetat, men inte haft mod att erkänna inför sig själv. Detta var sanningen. När hon vid hemkomsten gick igenom moderns rum, såg denna upp.

— Du är så blek, barn. Fattas det dig något?

— Nej, mor, sade hon undvikande, utan kraft att nu berätta, förklara: — Det blev bara så ohyggligt kallt ute. Solen gick i moln och vinden stack.

Modern nickade lugnad: — Du har en så skön brasa i ditt rum och fullt med brev på skrivbordet. Också från Göran. Jag lade det överst — —

Hon såg med tårlösa ögon ned på brevet i sin hand. För en kort stund

sedan så efterlångtat, så oändligt dyrbart och nu så utan allt värde —

Hon närmade sig kakelugnen, där brasan flammade. Nej, hon skulle läsa det! Hon skulle läsa det i det kalla ljuset från den förfärande sanning, som en slump, ond eller god, hon visste icke vilket, lagt i hennes hand.

Långsamt vecklade hon upp papperet och läste:

Min älskade, det är ett underligt julbrev detta, så helt olika det jag velat sända dig. Förlåt mig! — Hur frestande är det inte att tåla. Att säga till mig själv: hon anar ingenting. Att tala sanning är att bereda henne onödig sorg. Men det bästa inom mig säger: Du skall vara sann mot den kvinna du älskar, den enda du älskat och någonsin skall älska! Ingen hemlighet skall stå mellan dig och henne. Hållre förlora henne än bedraga henne.

Du förstår, att en man som jag inte gifter sig för pengar. Men vad du kanske inte förstår är att ett giftermål med en fattig flicka, när jag träffade dig, var något som jag varken kunde eller ville tänka på. Jag har en gammal sjuklig mor, vars enda stöd jag är. Som äldste sonen har jag flera yngre syskon att hjälpa fram i livet — det var ett löfte jag obedd gav min far, när han låg sjuk till döds. För övrigt min självklara, min närmaste plikt. Det är en stor arbetsbörda om än icke för tung för mina krafter. Men mera tyckte jag mig inte kunna rå med, kunde jag inte rå med. Tanken på att bilda eget hem var mig främmande. Den hörde en avlägsen framtid till!

Så kom du i min väg. Min kärlek var ingen hastigt upplammande känsla, och jag skulle inte nu kunna säga vilket ögonblick den slog rot i mitt bröst. Jag drogs till dig, allt starkare — ditt väsen var så olik andra flickors, din stämma så vacker — nej, jag vill inte tala om detta nu! Endast säga dig att jag fruktade min känsla. Jag kunde inte, jag fick inte tänka på giftermål! Jag ägde inte rättighet att binda ditt öde vid min ovissa framtid. Jag trodde dig, om inte fattig, så dock utan förmögenhet — du var ju självförsörjande. Hur bittert, hur omöjligt på samma gång att släppa dig. Det fanns en enda möjlighet. Kanske ägde du ändå någon förmögenhet. Gjorde du det, så visste jag att du ville offra den för ett hem med mig. I denna tanke låg inget orätt. Men hur skulle jag få veta? Fråga dig? Omöjligt! Det rädde ju ännu ingen förtroelighet mellan oss. Det var då jag gjorde det som jag nu knappast fattar. Bakom din rygg vände jag mig till en juridisk byrå, så som man gör när det är fråga om en affär, och fick veta, att du var rik! För varje dag som sedan gått och givit ökad styrka åt min kärlek har denna handling synt mig allt krassare, allt ömkligare. Det är som om den på något sätt hotade vår lycka, skilde oss åt. Och dock vet jag ju att du inte anar den. Mitt samvete är sjukt. Jag har inte förbrutit mig mot hederns bud men mot kärlekens! Jag skulle, som jag nu och som jag länge gjort, trott på min arbetsförmåga, på min styrka att kunna bära också ett eget hem.

Förstår du vilka kval denna beaktelse vällar mig? Och vad skall du väl svara? Jag följer mitt ansikte i dina älskade händer —

Det hördes lätta steg i det angränsande rummet. Modern stod i den öppna dörren.

— Barn, utropade hon med bristande röst och utsträckta armar, du gråter?

Den unga flickan lutade sin tårdränkta kind intill hennes.

— Av lycka, lilla mor. Av lycka! Molnet är borta — för alltid —

Välkomna Julklappar!

Underkläder, Morgonrockar, Pyjamas etc.

Största urval.

Billigaste priser.

Linneulstygret
Kungsgatan 48
TEL. 2100

HANDSKAR

FRÅN

HANDSKKOMPANIET

BÄSTA JULKLAPPEN.

(TEL. 15379 DROTTNINGGATAN 42)

Till

JULEN

finnes

mycket att välja på

Kängor
Salonskor
Tofflor

Galoscher
Snowboots &
Damasker

A.-B. Herkules Skodon

Kungsgatan 45.

PRESENTKORT

Tel. 1900.

Nya kläder åt barnen

till Jul.

Största urvalet

Bästa kvaliteterna

alltid hos

SAHLINS

Kungsgat. 45.

Inga bekymmer för julklappar!

Ett Presentkort

från

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

och

SIDENHUSET

är den mest välkomna julklapp

Tusentals olika artiklar för

Hemmet och Damgarderoben

SIDENHUSET

Östra Hamngatan 42, Göteborg.

DAMERNAS
PARADIS

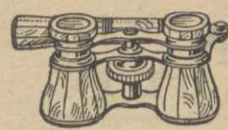
**SPECIALAFFÄR för
DAMARTIKLAR**

Lämpliga och nyttiga julpresenter i Sidentyger, Ylletyger, Damkonfektion, Blusar, Klädningar, Kjolar, Morgonrockar, Vitvaror, P. D. Korsetter, Handskar, Vantar, Flor, Spetsar, Band, Trikåvaror, Strumpor, Koftor och Jumpers. — Ett PRESENTKORT från SIDENHUSET

GÄLLER ÄVEN FÖR UTTAGNING AV VAROR HOS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

JULKLAPPAR!

Armbands-
Herr-
Dam-
Ur

Kikare, Termometrar, Barometrar, Ringar, Kedjor.

C. A. PATERSON

Kungsgatan 13. Tel. 2733.

Ett Musikinstrument
är alltid en
vålskommen
JULKLAPP

Välortat lager till billigast. priser i
SÖDERMANS MUSIKAFFÄR
Västra Hamngatan 24. Göteborg.
Telefon 3137.

Violiner, Violinlådor, Stråkar, Sträng-
ar och tillbehör, Gitarren, Mandolin,
Lutor, Flöjter, Ockarior, Mand-
spel, Musikapparater o. Skivor samt
klassiska och moderna musikaller
m. m., m. m. Fru Musica h. 10.

Central
Tryckeriet

(Oscar Ericson)

KLÄDPRESSAREGATAN 3
GÖTEBORG • TEL. 4303

UTFÖR ALLT SOM KAN HÄNFÖ-
RAS TILL TRYCKERIBRANCHEN -
FRÅN ETT VISITKORT - TILL EN
TIDNING

MODERATA PRISER
FERM EXPEDITION
SPECIALITÄT: AFFÄRSTRYCK

E. F. KIEL & Co.

Kungstorget 10, Tel. 1635 & 2126

Nyinkomna Julgotter

rekommenderas.

Specialitet: ÅNGROSTAT KAFFE.

förskickligt utförande

AUG. SJÖBERGS

KLICHEANSTALT

(i SILVERPARRES)

MAGASINSGATAN N:O 3

GÖTEBORG - TEL. 4258

givandet av den kvinnliga aktens
tjusing sin konstens huvudsakliga in-
nehåll.

Och förråda icke medeltidens oräk-
neliga madonnabilder samt och syn-
nerligen manlig längtan efter det
djupaste och rikaste i kvinnans vä-
sen? (Tidens lösen var religionen,
som uppslukade alla andra intressen.
Den naturliga konsekvensen för kon-
sten blev, att denna koncentrerade
sig kring kristendomens förnämsta
kvinnogestalt, Guds heliga moder.
Hon utrustades med himmelska egen-
skaper och förkroppsligade för varje
skapande konstnär hans eget kvin-
noideal.

Friare och mänskligare hängav sig
Renessansen åt sin kvinnodyrkan.
Under Quattrocento och Cinquecento
tyckes kvinnan skrida fram genom
konsten som på en "via triumphalis".
Henne ensam gällde alla tankar, all
strävan, all talang. Hennes bild
fästes väl allt fortfarande ofta vid
religiösa motiv, men fick individuell
prägel och gjordes till tolkare icke
blott av moderligheten, utan också
av andra känslor och uppgifter. En
hel rad av världens yppersta konst-
verk skapades under denna tid: Leo-
nardo da Vinci's "Mona Lisa" (Pa-

ris), Michel Angelo's "Pietà" (Rom),
Rafaels "Sixtinska madonna" (Dres-
den), Correggio's "Io" (Wien), Ti-
zians "Himmelsk och jordisk kärlek"
(Rom) och många, många andra.

Under 1600-talet blev som bekant
Holland den bildande konstens hög-
säte, och dess största mästare, Rem-
brandt, Rubens, Van Dyck, voro alla
tre "kvinnomålare" par préférence.
Man behöver endast erinra om de un-
derbara porträtten av deras hustrur:
"Saskia" (Dresden), "Helene Four-
ment" (Wien) och "Maria Ruthwen"
(München), eller om den vördnad och
kärlek, varmed Rembrandt återgivit
sin äldriga mors drag (Wien), för att
kunna påstå, att förhållandet till det
andra könet var deras livs och verk-
sambets flödande källa.

Den därpå följande epoken, Rok-
kokon, har väl icke skänkt oss en så-
dan rikedom av äkta, bestående
konstverk. Men tidsandan bestäm-
des uteslutande av rent kvinnliga
egenskaper: grace, elegans, behag-
fullt koketteri, och kvinnans infly-
tande på kulturen i allmänhet var
större än någonsin förr eller senare.
Det var naturligtvis också hon, som
ensam gav konstnären ton och rik-
ning. Endast genom att ställa sin
talang i kvinnodyrkans tjänst kunde
han frambringa alster av betydelse.
Från Nattier, Watteau och Gains-
borough till Greuze, Romney och
Graff fanns det ingen rokokomålare,
som underlät att i sin konst stäm-
ma upp hymner till kvinnans lov.

I motsats mot 1700-talet känne-
teknades det nittonde och början av
det tjugonde århundradet av starka
antifeministiska strömningar, vilka
helt naturligt även återverkade på
den bildande konsten. Så mycket
mera påfallande är det hur avgjort
just under denna tid och i våra dagar
männens dröm om "det evigt kvin-
nliga" tagit sig uttryck i de yppersta
konstnärers produktion. Skulptörer
som Rodin, Falguière och Klinger,
målare som Lenbach, Thoma och
Zorn ha skänkt sitt bästa och per-
sonligaste i sina kvinnogestalter.

Det har från specialforskningens
håll påståtts, att missförhållandena
inom nutidens sexualliv till större
delen bero på mannens erotiska de-
kadens. Medan kvinnan mer och mer
utvecklat sig till en friare, renare,
mognare varelse och således vunnit
allt större förutsättningar för den
högsta jordiska lyckan — ett harmo-
niskt äktenskap — ha mannens mo-
raliska instinkter gentemot det an-
dra könet urartat. Naturligtvis lig-
ger det en viss sanning i denna upp-
fattning. Men den gäller icke obe-
tingat och utesluter icke en snar och
genomgripande förändring av man-
nens synpunkter på äktenskapet. Den
andaktsfulla längtan efter kvinnan,
om vilken alla tiders konstalster bä-
ra vittnesbörd, att den lever i man-
nens sinne, måste ju i alla fall ofta
bli ett segel, som vid någorlunda
gynnsam vind för honom i hamn.

—:—

Ordstäv.

Lättjan har inga vänner men män-
ga försvarare.

Den som tar en änka till hustru,
får den döde mannen med i huset.

Till en vän skall man gå bjuden,
när han har medgång i livet, obju-
den, när motgång drabbar honom.

Pröva guld i glöd och vän i nöd.

—:—

Avtalet.

Notarien Willman sjönk ned i den
djupa länstolen och vred och skru-
vade på sig, till dess han hade det
idealiskt. Det ena knäet låg över
det andra och den lyftade foten vip-
pade då och då i luften. En dof-
tande blå rökslinga steg upp från
middagsgärran, vilken han njöt
samtidigt med att han icke utan in-
tresse ägnade sig åt läsningen av den
nyuppskurna bok han höll i handen.
Intill honom och vid hans eget
skrivbord satt husets unga fru och
felsummerade hushållsbokens kolum-
ner, som på ett något slingrande sätt
marscherade sidorna neråt.

— Tänk att du är sådan, Marie-
Anne, sade notarien och klatschade
med papperskniven till den bok, som
upptog honom.

— Hurdan? frågade unga fru
uppriktigt glad över avbrottet i ad-
deringsbesväret. Tönen hade den
intresserade klang som den får, då
man väntar något angenämt.

— Sådan som professor Wieth-
Knudsen utmålar dig och dina med-
syster i sin bok "Feminismen".
Bland annat säger han, att du narras.
Det var i kapitlet "Ethica" jag ram-
lade in. Du narras av natur och
oehjdat vana.

— Jag? skattade Marie-Anne.
Jag narras över huvud taget aldrig.
Vad skulle det egentligen tjäna till?
Narras du?

Notarien lyfte ögonbrynen: — Jag
är en man, en man narras enligt
Wieth-Knudsen aldrig annat än när
han har kniven på strupen och sådant
förekommer ju dess bättre sällan i
våra dagar. Men du som kvinna!

— Kära Jan, gör dig inga bekym-
mer! Du skall få en krona för var
osanning du hör mig yttra.

— Om du vägar en krona, sade
notarien, så bör jag, förlitande mig
på professors klara omdöme kunna
lova dig hundra kronor för varje
motsvarande fall.

— Ja, men det är ju förtjusande,
Jan. Det låter kanske illa — Na-
turligtvis vill jag inte att du skall
narras, men en och annan gång i
misshugg, du förstår —

Notarien nickade god mening: —
Visst! Visst! Men utsikterna är my-
cket dåliga. — Sag, Marie-Anne, hur
är det, har du tackat gumman Ama-
lia för sist? Vi träffar henne säkert
hos Silfverhjelmens i kväll och då bor-
de du ha undanstökat tacksägelseerna
förut.

Fru Villman satt kapprak i stolen.
— Det har jag totalt glömt bort.
Det var förresten en hemsk tillställ-
ning.

Hon ringer på telefonen. Nummer
och så. Hälsningar. Och så fru
Villmans glada röst:

— Jag har så många gånger tänkt
ringa men så har än ett, än ett annat
kommit i vägen — jag skulle ju tac-
ka så förfärligt mycket för senast!
— Nej, hur kan tant bara tro! Vi
hade det verkligen så trevligt så!
Några avskedsord. Avringning.

— Det blir tre kronor, sade nota-
rien och räckte fram handen.
Fru Villman såg honom storögd

Konsnärligt arbetat tenn

KONSTSLÖJDEN

SÖDRA HAMNGATAN 35.

(Mitt emot Palace Hotell). - Tel. 13150.

an: — Ja, om det att visa vanlig
hövlighet är att narras så — För
all del, var så god!

Det ringer på telefonen. Fru Vill-
man svarar, rynkar ögonbrynen, ser
uppriktigt ledsen ut: — Ett samman-
träde i morgon kväll — jag skulle så
gärna komma (notarien räcker upp
ett finger) men jag är ledsamt nog
(ännu ett finger viftar framför hene-
ne) — nej, jag skall göra mig fri —
jag kommer. (Avringning).

Fru Marie-Anne ser upphettad ut:
— Du är odräglig, Jan. Ja, om det
att freda sig, att vilja vara hemma
hos dig en enda härlig kväll, om det
är att narras så — Hur mycket
fick du det till?

Notarien anlade en deltagande
min: — Jag är ledsen, lilla Marie-
Anne, men det blir minst tre och
femtio.

Hon sköt smågnolande till honom
beloppet: — Var så god! Men yi
få väl se! Hittills är det ju bara
stackars jag som talat och svarat,
men det kommer väl din tur också
att klämmas mellan sköldarna. Jag
vet redan vad jag skall använda hun-
drakronan till, som du skall vara
skyldig mig innan kvällen!

Det är fyra timmar senare. Man
är hos Silfverhjelmens. Mitt i samta-
let utbrister fru Marie-Anne: — O,
tant Beate, visa Jan tavlorna som
Märta skickat hem från Paris. Han
är så intresserad av sådant och en
verklig tavelkännare. Tant kan få
ett absolut pålitligt utlåtande av ho-
nom.

Fru Silfverhjelm tvekar, låter
bedja sig men tar till sist fram mål-
ningarna, vilka ännu icke hunnit in-
ramas.

Notarien försjunkar i deras åskä-
dande.

— Nå, vad säger Jan? — Under-
betyg, inte sant? Jan är ju så för-
färligt kritisk.

Notarie Villman ser upp och ut-
brister entusiastiskt:
— Tant Beate, jag måste säga att
de äro utomordentliga!

— Herrskapet Villman är åter hem-
ma hos sig.

— Får jag be om den där hundra-
kronan, säger fru Marie-Anne.

— Jag är inte skyldig någon hun-
drakrona, liten.

— Ännu en! utropade den unga
frun. Det är nästan hemskt, Jan,

att förtjäna pengar så lättvindigt.
Varför ser du så oförstående ut? Du
vill väl inte påstå, att du inte nar-
rades hos tant Beate?? Tyckte du att
Märtas tavlor voro bra??!

— Rena kluddret! förklarade nota-
rien eftertryckligt.
— Och du sa, att de voro utom-
ordentliga! Det är väl hundrakro-
nan upplagd skulle jag tro.

— Ack, Marie-Anne, säger nota-
rien och griper hennes händer, tror
du jag skulle tillåta mig en osan-
ning? Vet du inte, att den store Na-
poleon sa' att en osanning är värre
än ett brott, den är en dumhet. Och
hur skulle jag, en jurist med mitt an-
seende kunna göra mig skyldig till
en dumhet! — Hör på! Jag sa' inte,
att tavlorna voro utomordentliga. Jag
sa' så här: — Tant Beate, jag måste
säga att de här tavlorna äro utom-
ordentliga! — Inte sant, jag måste
säga så?

Fru Marie-Anne ser inte utan be-
undran upp till honom.

— Jan, utbrister hon, jag säger
upp avtalet!

Doris Bast.

Nyutkomna böcker.

Albert Bonniers förlag, Stock-
holm.

Ida B. Goodwin. "Troll och Tott
och deras vänner". Med fyrtio ka-
merabilder av dr Henry B. Goodwin.
Pris 6 kr.

J. A. Lindblads förlag, Upp-
sala.

Compton Mackenzie. "Kvinnans
sju åldrar". Roman. Pris kr. 5:50.

Morten Korch. "Familjen på Ugg-
legård". Roman. Pris 4 kr.

J. M. Barrie. "Den lille prästen".
Roman. Pris kr. 5:25.

Mary Annette Russel. "Den för-
trollande april". Roman. Pris kr.
5:50.

Poul Levin. "Löftet". Roman.
Pris kr. 4:50.

Agnes Günther. "Häxan som var
ett helgon". Pris kr. 2:—.

**En god och rolig
världshistoria.**

Mänslighetens historia. De un-
gas världshistoria av dr. Hendrik van
Loon. Bearbetad av dr. E. Ingers.
Illustr. av förf. Pris kr. 10:—, inb.
13:—. Bokförlaget Natur och Kul-
tur, Stockholm.

För några dagar sedan gick jag
förbi den öppna dörren till ett klass-
rum i en av våra högre flickskolor.
Jag såg, att väggtavlor voro fulla
av brokiga barnteckningar och gick
in. På en vägg var hieroglyfskrif-
tens utveckling framställd, på en an-
nan såg man en väldig floddal, mot
vilken små skaror tagade från alla
håll. "Det måste vara Mesopota-
mien", utropade jag. Mitt antagan-
de bekräftades av historielärarinnan,
som i detsamma kom in i klassrum-
met. Hon berättade vidare, att hon
just skaffat sig van Loons "Mänsk-
lighetens historia" och att denna gav
hennes ovärderliga uppslag att "föra
de unga in i historiens verkstad".

När jag kom hem, började jag ge-
nast studera boken. Detta att lära
eleverna fatta att historien är gångna
tidens liv, var just den tanke, som
besjälade mig under de många år jag
själv undervisat i ämnet. Hjälpme-
del för en sådan undervisning är just
vad vi behöva.

Ty vilken enorm skuld har inte
vår döda undervisning i det sorgliga

Till JULEN

Apelsiner
Äpplen
Druvor
Päron
Bananer
Nötter
Dadlar
Fikon
Konfektrussin
Ananas

billigast och bäst i

**P. Åstrands
Fruktimport**

Telefon 19088, 2190.

Allt slags
Vildt, Kal-
koner, Hare,
Rådjur, Ren-
kött, till
dagens
lägsta
priser i

Björks Vildtaffär

St. Saluhallen 1. Tel. 1648 - 20834

Flyglar, Pianonon

Pianola Pianos

(Duo Art.) Elektriska och för Tramps.

Steinway, Weber, Steck.

Aeolian Vocalion

Gramofon i högsta fulländning.

Orglar, Notrullar och Skivor

Göteborgs Pianomagasin,

Södra Hamngatan 49, Göteborg.

förhållande, att vår generation, som
lever i en av historiens märkvärdig-
aste epoker, i stort sett inte har nå-
got intresse för vad som sker. Det
är just samma tanke, att vilken för-
fattaren själv ger uttryck: "Den po-
litiska utveckling världen genomgått
under den sista tiden har övertygat
mig om att en riktig förståelse av
sammanslaget i människans histori-
ska liv är mer än någonsin nödvän-
dig för det släkte, som nu växer
upp."

Ung och gammal kan läsa denn
bok som verklig nöjesläsning, och om
den historiskt skolade ibland eggas
till motsägelse, så ökar detta endast
behållningen.

Och härvid komma vi till den be-
tydelse boken har för lärjungar och
folkbibliotek. För lärare har den
värde genom de metodiska uppslag
den ger, ej minst genom sina teck-
ningar, för den självständigt ar-
betande lärjungen eller för den vuxne,
som läser för att bilda sig själv, har
den förutsättning att bli en älsklings-
bok. Boken bör icke saknas på nå-
got julbord.

Matilda Widegren.

Vackra Blommor för Jule!

BLOMSTERHANDELN

BELLIS

11 MAGASINSGATAN 11

(Hörnet av Kungsg- och
Magasinsg.) Tel. 14361.

Många flickor sätta värde på att
deras fästmän icke bry sig om sitt
utseende, men kom ihåg att en äkta
man, som icke provar olika halsduks-
rosetter framför spegeln för att välja
ut en, som passar till kostymen, hål-
ler aldrig skall se att hans hustru
behöver en ny klädning.

Eva.

Vi män kunna hoppas att kvinnor-
na skola komma att ha sin kjol längre
men aldrig sin hatt.

Adam.

Telefon
11240

Ekmarks Julutsäljning

besökes av alla praktiska Julklapps köpare!

I våra 7 skyltfönster finner Ni säkert en lämplig Julgåva. Varom icke köp ett PRESENTKORT.

Telefon
11241

Offentliga nöjen.

Stora Teatern.

Söndag kl. 1.30
näst sista Billighetsmatiné före jul:
LÄDERLAPPEN.
Varje afton kl. 7.30:
GREVINNAN MARIZA.

Lorensbergsteatern.

Varje afton kl. 8:
TILL DAMASKUS - H.
Av August Strindberg.

Nya Teatern.

Varje afton kl. 7.30:
LIVET PÅ LANDET.

Lilla Teatern.

Söndag kl. 1.30 Billighetsmatiné:
BRÖDERNA ÖSTERMANS HUSKORS.
Lördag och Söndag kl. 7 och 9:
övriga dagar kl. 8:
EN SJÖMAN KOMMER HEM.

Köp Julklappspapperet!

Hos blinda i London.

Av ALICE JEANSSON.

Om man strövar omkring i trakten kring Regent Park — en av Londons vackraste parker med sina gamla skuggrika kastanjeträd och bördiga ängar, där fåren beta i lantlig ro och en och annan trött dagsverkare slumrat in i gröngräset — händer det, att man helt oförmodat stöter på en större vit byggnad, där ett jätteplakat i ett av bottenvåningens fönster ovillkorligen tilldrar sig vandrarernas uppmärksamhet. Där står: "Don't pity the Blind! Help them by purchasing the articles they have made!" Det är på svenska uttytt: Beklaga inte de blinda, men hjälp dem i deras hårda kamp för tillvaron genom att köpa deras arbeten.

Vi ha alltså, ovetande om vart kossan styrdes, hamnat utanför the National Institute for the Blind, ett stort och ansatt blindinstitut, där bl. a. ett större tryckeri finnes inrymt för tryckning av läroböcker och skönlitteratur på så gott som alla världens språk, tidningar och musikaler. I tunna metallskivor utpräglas från ett tangentbord (ungefär som på en skrivmaskin, men i större

skala) den genialiska Braille'ska punktskriften och i prässar kopieras pappersblad efter pappersblad för att sedan häftas ihop och sändas ut över världen. Här ser månadstidskriften "Progress" dagen, den tidning som av de engelsktalande blinda mötses som en efterlängtat vän i mörkret och som utgör förmedlaren av de många spörsmål och frågor, som röra sig i tiden. Ett litet supplement, avsett för den kvinnliga läsekreten, medföljer varje nummer; det innehåller verk- och stickningsmönster. Nöjesavdelningen är ganska rikhaltig med schackuppgifter, pristävlingar m. m. Förre året anordnades en pristävling om vem som kunde skriva den vackraste julhymnen. Jag har nyligen läst de 5 prisbelönta sångerna och är ledsen att mitt fattiga ordförråd icke räcker att tolka den stämning och djupa frid med livet, som dessa små julsånger andas. De ha sedan blivit tonsatta av blinda.

I tryckeriet äro anställda blinda arbetare och arbeterskor. Kvinnorna ha en veckoavlönning av c:a 32 kronor, männen c:a 47 kr., d. v. s. en avlöning, som enligt uppgift är något mindre än den som betalas för motsvarande arbetsprestation av seende. Den kan ju inte betraktas som en idealavlönning, men den ger ett nödortvigt levebröd. Känslan av att vara en nyttig samhällsmedlem är för den, som blivit på ett eller annat sätt handikapad i livet, av oskattbart värde. Det håller modet uppe när det vill svikta inför levnadskampens tusen svårigheter. Arbetet är dock människans bästa räddare undan förtvivlan och de mörka tankarnas förlamande tyngd.

Man beräknar att England för

GOSSROCK

an prima stilstarkt tyg i grått eller brunt, helfodrade.

År	1/2	1	2	3
Kr.	19.50,	20.25,	21.-,	21.75
År	4	5	6	7
Kr.	22.50,	23.50,	24.25,	25.-

Restsorteringar från föregående säsong, ålder 1-4 år **realiseras** till 10 à 12 kr.

Valerius Hansson
Her och Barneklipping
Grönsakstorget - Tel. 14540

närvarande har 40,000 blinda, dem inberäknade, som mist sin syn genom kriget.

—England är föregångslandet ifråga om att släppa fram de blinda till mer bemärkta levnadsställningar i samhället. Vi finna dem där inom alla möjliga yrken, som präster, advokater, lärare, politiker, föreläsare, organister i kyrkorna. En av de mest framstående prästerna i Wales, en glänsande talare och stor begåvning i övrigt är blind, men gift med en seende kvinna och lycklig fader till två friska barn. De blinda äro väl unnade den lycka, som ligger i familjelivet, att vid sin sida äga en älskande varelse som ömt delar bördan och jänmar vägen. Om det sedan händer att en seende *man* gifte sig med en blind kvinna lämna vi därhän. Mannen har icke det behovet att offra sig, icke samma önskan att lyckliggöra den som drabbats av livets tunga slag.

Liksom sjukhusen i England underhållas institutionerna för de blinda och liknande barmhärtighetsinrättningar nästan uteslutande genom enskilda bidrag. Den stolta och självmedvetna engelska adeln, som varit mycket rik, har mer än någon annan samhällsklass i världen insett att rikedom förpliktar och det har betraktats som en *hederssak* att efter måttet av vars och ens förmåga stödja olika välgörenhetsföretag genom större eller mindre årsbidrag. In i det längsta ha gjorda förbindelser infriats, ty det är inte i första taget, som en lord eller lady frångår vad han eller hon en gång påtagit sig i den vägen. Men de rika ha blivit fattiga, först och främst genom de oerhörd betungande skatterna efter kriget. En rik man har nyligen omtalat för mig att han under de sista åren fått punga ut med 98 proc. i skatter. Vanliga löntagare med några tusen kronors lön måste avstå mer än 50 proc. av denna till skatter av olika slag, närmare bestämt 11 sh. och 6 pence av pundet!

I närheten av ovan omtalade blindinstitut, på en liten stilla gata, dit den enorma trafiken bara när som ett avlägset surr, finns en enkel byggnad i den långa längan av radhus. Inget anslag skvallrar om att här är ett litet hem för bildade blinda kvinnor. Jag kan inte sanningsenligt säga, att det ger ett glatt intryck, men vilka Londonhus göra väl det till det yttre? Röken och dammet bita sig in i murverket och gör att de se mörka och dystra ut. Det är först när man kommer in som de te sig ombonade och inbjudande i sin glada färgrikedom, ty man är sannoligen icke rädd vare sig för färgernas mångfald eller deras bjärthet. De granna cretonnerna stamma ju från England! En egenhet för hemmen här är att man sällan påträffar vackra krukväxter. Trots att den engelska kvinnan är blomsterälskande ända till lidelse är det bara de avskurna blommorna i vasen och skålar och trädgården utanför hennes fönster hon ägnar sin omsorg. Hon har liksom inte vaknat upp för den käns-

En Julklapp från

Åberg's

SÖDRA LARMGATAN 13

är alltid välkommen

Nordenskiöldsgatan 21.
Karl Johansg. 60.
Fisktorget.

la av trevnad, som vackra fönsterväxter sprida. Möjligt är också att krukväxter inte trivas i de engelska hemmen, man har ju vanligen korsdrag i sina rum, samt att de inte må väl av den luft, som alstras genom kolbräsorna och den, även i fämligen burgna familjer, rätt vanliga gasbelysningen.

Klockan slog just 7 i en liten kyrka i närheten när jag knackade på ytterdörren och släpptes in av en jungfru i svart och vitt. Det var middagstid. Från matsalen doftade det någonting varmt och gott, som påminde om lukten av vår hotchpotchsuppa. Föreståndarinnan, som vänligt välkomnade främlingen från *Skandinavien* (man har så rysligt svårt att skilja de skandinaviska länderna åt!) bad mig stiga in i matsalen och sitta ner vid ett litet bord där jag osedd kunde se och iakttaga det jag ville. Inom parentes vill jag nämna att fastän möbleringen var enkel, nästan torvtig, så voro bordet, avsedda för 2-4 gäster nätt och prydligt dukade med friska blommor, rena dukar och blänkande silver.

När gongongen ljöd, kommo pensionärerna in. En del gingo lätt och frimodigt fram till sina platser, andra åter kände sig trevande fram. Glada och muntra återvände de efter dagens id till denna lugna fristad där man tydligen kände sig riktigt hemma och betraktade varandra som medlemmar i en stor syskonskara.

förenade i tillgivenhet, inte genom blodsband, men genom det som svarar samman människor ännu mera: gemensamma svårigheter.

Som kvinna kunde jag inte undgå att lägga märke till att alla damerna voro ytterst väl friserade och att de bytt om och gjort toilette till middagen, som seden är i engelska hem, en sed som engelsmannen, var han än vistas på jordklotet, håller hårdnaakt fast vid.

Kvinnorna, som bo i detta lilla hospits äro i de flesta fall anställda som stenografer och maskinskrivare i de stora affärshusen. Både Harrod's och Selfridge's (motsvarande Nord. Kompaniet) ha blinda sådana i sin tjänst. De anses vara en mycket god arbetskraft. Vad som möjligen brister i arbets hastighet uppväges av en omutlig samvetsgrannhet och en glad och tacksam arbetslust.

Man kan ju tycka att det skulle vara hart när omöjligt för de blinda att ta sig fram bland det vimlande

myllret av åkdon och alla de tusen olika och förvillande ljud, som uppfylla jättestaden. Och det vore nog omöjligt utan vägledare. Vanligen är det skolbarn, flickscouter, som mot en liten ersättning i kontanter ledsaga blinda till och från arbetsplatsen och på fridagarna följa dem till kyrkan eller ut i Guds fria natur.

Hemmet kan mottaga 40 pensionärer. De bo 2-3 i varje rum och bädda själva sina sängar. Allt som allt betalas för detta, inkl. mat ungefär 20 kronor i veckan. Tvått tillkommer extra. Det är ju ett blygsamt inackorderingspris, lämpat efter blygsamma inkomster. Gott att det finns en sådan fristad, där människor med ungefär samma kunskapsmätt och krav på livet få mötas i glatt och värmande kamratskap sen dagens värv är slut. Ett *hem* — om än anspråkslöst — där det är varmt och ombonat och där "den osynliga atmosfären" är ljus och hoppfull, trots allt.

Vår

VAXDUK

ÄR BILLIGAST

A/B **CARL JOHNSON**

2 Kungstorget 2.

(Eftertryck förbjudes).

Lilith.

ROMAN
Av Florence Warden.
Auktoriserad översättning av
Margareta Heijkel.

Någon rödde sig därinne, och då Bletchley böjde sig ner till nyckelhålet för att lyssna, kände han ett starkt luftdrag, vittnande om att fönstret stod öppet. Nu hördes skrämmande av pengar och rassel av papper. Betjäntens nyfikenhet stegrades och han försökte se in genom nyckelhålet. En del av skrivbordet var synligt för honom och han såg smycken, från vilka ljuset återkastades i mångfärgade strålar.

— Diamanter, sade han till sig själv. Tjuvgods förstas!

Rädd att bli överrumplad drog han sig tillbaka i mörkret men var nära att ge till ett häftigt rop, då en hand lades på hans skuldra.

— Är ni här, viskade han best, då han igenkände Simmonds. Han drog henne med sig tillbaka och frågade då de kommit litet avsides:

— Nå, ger ni mig rätt nu då?

— Vad menar ni?

— Nå, nå, svarade han i överseende ton. Ni såg inte vad jag såg. Pängar och juveler. Dörren reglad och fönstret öppet. Damerna har i alla fall släppt in någon och denne någon skall gömma undan tjuvgodset. Hör!

De hörde dörren till vardagsrummet öppnas, snabba steg och i nästa ögonblick skyndade en kvinnlig gestalt upp för trappan. Därefter blev allt tyst.

— Var det inte det jag sa? utbrast Bletchley. Nu är tjuvgodset i säkerhet.

Simmonds protesterade energiskt.

— Sådana fantasier ni har! Vänta till i morgon får ni se, att allt är som det skall vara.

Hon avlägsnade sig och Bletchley

gick in i vardagsrummet, vars dörr icke längre var reglad. Allt därinne befann sig i oklanderlig ordning och ingenting förrådade att någon obehörig rört sig där. Fönstret var stängt men när Bletchley ljudlöst öppnade det och blickade ut kunde han i det svaga månskenet se färska fotspår i rabatten. Med en mycket behaglig känsla av att ha värdefulla nyheter att nästa dag överbringa till hr Grieve gick Bletchley därefter till sängs.

Då Simmonds nästa morgon kom in till fröken Ames, fann hon denna våldsamt upprörd.

— Någon måste ha varit här inne i natt. Se på mitt toalettbord!

Simmonds såg att det råde stor oordning på toalettbordet.

— Har fröken förlorat något, frågade hon ängsligt.

— Min checkbok är borta.

— Vet fru Ames om det? frågade Simmonds, darrande av ångest.

Utän att svara sprang Lilith upp och ut ur rummet i till modern. Fru Ames låg vaken. Hennes ansikte hade ett utpinat uttryck.

— Mamma, vet du hur det hänger

ihop med det här, frågade Lilith i överraskande häftigt ton. Min checkbok är försvunnen.

Fru Ames såg förbi dottern och bort till Simmonds, som följt med in i rummet.

En glimt av förståelse lyste till i Liliths ögon. Hon såg genomträngande på modern och öppnade schattullet, där denna brukade ha sina smycken. Det var tomt. Åter vände Liliths blick forskande på modern men denna såg bort.

— Jag tror, att jag förstår hur det hänger ihop, sade hon lugnt.

XX.

Doktor Mallory var ute på sin vanliga morgontur till patienterna, då han träffade Maud Bamber utanför ett av husen i utkanten av byn. Han skulle dit in till en sjuk och fröken Bamber kom därifrån med en korg ägg, som hon tillhandlat sig.

Maud Bamber hade från första sammanträffandet med dr Mallory

visat ett stort intresse för den unge, ståtliga läkaren, utan att dock hennes känslor blivit besvarade. Icke så att förstå, att hon föreföll Mallory osympatisk. Han fann henne tvärtom mycket täck och behaglig men liksom flertalet unga flickor föreföll hon honom alltför utvecklade och intetsägande.

Men i dag trodde han nästan att han fått en alldeles felaktig uppfattning av hennes person.

Hon hälsade på honom med ett leende i vilket han tyckte sig skönja en viss ironi.

— Har ni nyligen träffat damerna på Old Court? frågade hon plötsligt sedan de växlade några konventionella fraser.

— Ja, jag har en patient där, svarade han.

Det unga flickans ögon övergöts vid dessa ord av en underbar strålglans.

— Åh, utbrast hon, ni menar hr Smith. Tänk så synd om honom att bli sjuk just där!

Doktor Mallory kände sig, utan att fullt kunna klargöra orsaken

plötsligt i harnesk mot den unga damen.

— Jag förstår inte riktigt vad ni menar, sade han i nästan gäcksam ton. Det är naturligtvis alltid ett plus i obehaget att bli sjuk utanför sitt eget hem, men finge jag välja det främmande hus, där jag skulle ligga sjuk, skulle jag utan tvekan bestämma mig för Old Court.

Maud smålog ironiskt: — Ja, ni är ju en av de få utvalda, som kunna påräkna vänlig behandling där, sade hon stramt. Men för stackars hr Smith har det nog känts mycket svårt att bli sjuk hos folk, som inte ha det ringaste hjärta för honom.

Mallory såg med strängt allvar in i den unga damens ögon. Tydligare än ord sade hans blick: Hur vågar du yttra dig på detta bestämda sätt om saker som du inte kan känna till?

— Sää, insköt han gäckande, de ha inte något hjärta för honom?

— Åtminstone visa de honom inte den minsta smula vänlighet, försvarede hon sig trotsigt.

— Ack! utbrast doktorn.

Hon såg upp till honom med en blick som lyste av nyfikenhet, vän-

A. LUNDBLADS
Begravningsbyrå
REKOMMENDERAS
Kungsgatan 12. Göteborg.
Tel. 11045, 776 ank. bostaden

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättanstalten Västkusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.

Inför Barnens Högtid.

När julen nu stundar med alla sina fäster och gåvor, tänk då också på att *alla* barn icke äro lika lyckligt lottade! Avstå något för att bereda dessa lottlösa små en glädje! Särskilt bedja vi eder att ha i minne de små sjuka barnen på Göteborgs Barnsjukhus. Många av dem sakna föräldrar och många härstamma från mycket fattiga hem. När på julafonen de andra barnen få gåvor av sin pappa och mamma vänta dessa

Äkta spirellakorsetter
till salu genom fru Jenny Bengtsson, villa Olofsberg, Hagen. Tel. Hagen 267. Obs! Mättagning i hemmen om så önskas.

Pianostämning
HILDING OLSON, JUNGSMANSGÅT. 14. Tel. 19308.

Vackra och solida
MÖBLER
GRIPSHOLMS och andra gamla modeller såväl som i moderna stilar tillverkas. Provmöbler finnas. Fotografier sändas. L. J. Larsson, Snickeriaffär, *Mariefred*.

små förgäves att någon också skall komma till deras lilla bädd.

Bliv deras jultomte! Genom en för julen lämplig gåva, godsaker eller pengar kan ni fröjda ett barnsinne. Det gläder sig åt så litet och minns så länge. Låt edra egna lyckliga barn få sprida den rätta julglädjen i ett sådant barns hjärta!

Gåvorna mottagas tacksamt av Husmodern på Göteborgs Barnsjukhus, Ånggården.

Varför plågas med dåligt kaffe då Ni kan få Swalanders kaffel Butiker: Kungsg. 17 Korsg. 13, Bazar Alliance: Prova redan i dag! Säljes endast i egna butiker.

Hjälp de blinda!

Vi fästa våra läsares uppmärksamhet på vidstående annons om blindas arbeten.

Julen står för dörren. När ni går ut föratt göra edra julklappsinköp, så glöm inte att göra en titt in i blindbutikerna, Vallgatan 14 (nära hörnet av Västra Hamngatan). Där finner ni en mångfald nyttiga och trevliga saker att välja på. De blindas arbeten äro alltid tillverkade av prima råmaterial samt handgjorda och därför mycket hållbara. Genom att göra edra uppköp i blindbutikerna räcker ni också en hjälpsam hand åt de blinda, som i kampen för tillvaron äro så oändligt mycket sämre ställda än andra, emedan de äro berövade ögonens ljus.

Föreningen
"De Blindas Vänners"
butik

"Blindas arbeten"
Vallgatan 14, Tel. 14530
Försäljer alla slag av borst- och korgartiklar ävensom korgmöbler. Reparationer utföras.

Beställningar emottagas även på
BLINDSKOLAN 2:a Långgatan 35
Telefon 41861.

Endast av blinda tillverkade arbeten saluföras.

Julbasar

anordnas den 19 dec. med början kl. 12 middagen i Hvitfeldtsskolans gymnastiksal av lärarinnorna och eleverna vid Göteborgs högre folkskola med handelsundervisning för flickor. På programmet står försäljning av småting, lämpliga till julklappar, fiskdamm med värdefulla "napp", fiskotitetskabinett, kaffeservering samt kl. 7 e. m. gymnastikuppvisning med musik. Behållningen — måtte den bli stor! — kommer att användas till skolresor, föredrag m. m.

Vin, kvinnor och sång.

Som var och en vet har man beskyllt Luther för att ha skrivit den bekanta strofen:

"Den som icke älskar kvinnor, vin och sång är och blir en narr sin levnad lång."

Nu har emellertid en tysk litteraturforskare d:r Bogdan Krieger klarlagt, att den verkliga författaren är en berömd tysk diktare Johann Heinrich Voss, som levde på 1700-talet.

I dennes egna dikter av 1775 förekommer strofen, med tillägget "säger doktor Martin Luther". Dåtidsens tyska skämtvisediktning begagnade ofta denna metod att sätta berömda och "allvarliga" namn i förbindelse med uttalanden av rätt vägd art.

Voss som sökte anställning vid Johannes-skolan i Hamburg mötte betydande motstånd hos stadens prästerskap just för den ifrågasättande föregelseväckande lilla versens skull.

Pappa: — Jaha — ja så — såå, det är en katt du tecknat. Nå, inte så illa. Men katter brukar ha svans? Var har du gjort av svansen till din katt?

Lilla Pelle efter ett ögonblicks funderande, en smula nonchalant: — Ja, vet du, pappa, jag tyckte den gärna kunde vara kvar i bläckhornet.

Känner Ni till Zelos Aluminiumputs

Det yppersta polér- & rengöringsmedlet för Edra aluminiumkär.
Köp en burk redan i dag.
Tillverkare:
Fabriken ZELOS, Göteborg

Fru Blast har tagit med sin bortskämda lilla tös till fotografen för att få henne porträtterad. Lillan är emellertid vid ett ont och retligt humör och vill trots mammans innerliga och ödmjuka böner inte sitta stilla.

Till slut säger fotografen med sin vänligaste röst:

— Om fru Blast lämnar sin lilla förtjusande dotter ensam med mig ett par minuter, tror jag bestämt, att jag skall kunna locka henne att hålla sig stilla det ögonblick, som behövs för fotoograferingen.

Fru Blast går ut i förrummet och får ett par minuter senare av fotografen ett meddelande om, att fotoograferingen gått som en dans, och att ett par ypperliga plåtar tagits.

Fru Blast, som är vild av glädje över det lyckade resultatet, säger på hemfärden i spårvagnen:

— Tänk att mammans lilla Rose-Marie satt så rart och stilla! Vad sa' den snälle herrn för vackra saker, eftersom älsklingen lydde honom så villigt??!

— Jo, säger Rose-Marie, han sa' så här: Om du inte sitter still som en bildstod och ser snäll och glad ut din lille rackareunge, så skall jag gå efter ett björkris och smälla på dig efter noter!

I fulla drag insuper man en smickrade av goda bidrag, men binda oss endast droppe för droppe en bitter sanning.

D. Diderot.

Säg sanningen blott, så skrämmas du hin onde.

W. Shakespeare.

Tala aldrig om dina hemligaste strider förr än du har segrat.

K. Lavater.

Är din hustru liten så böj dig ned för att taga hennes råd.

(Gammalt ordspråk.)

En Sko,

som passar Eder i såväl elegans, pris som bekvämlighet, finner Ni alltid hos

Hedströms
SÖDRA LARMGATAN 10
Linnégatan 11. Karl Gustafsgatan 57.

BREVLÅDA.

Eye. Ni måste förstå, att det finns sakkänedom bakom artikeln. Vi hava fått de bästa mest rekommenderande upplysningar av framtående, ansedda och omdömesgilla personer, som under åratat vistats på platsen i fråga. En *misskött* institution av detta slag skulle ju vara dödsdömd. Ni anser det hela för ett affärs-geschäft. Tro då åtminstone, att det skötes affärsmässigt, d. v. s. att eleverna behandlas och även uppfostras väl. Eljes skulle ju skolan snart komma att stå tom. Och den blomstrar! Ont skvallar är ingenting att sätta sin lit till, inte heller om det står i tidningar.

Meddela oss förtroendefullt ert namn och vi skola ge er adresser till initierade personer, av vilka ni kan få veta sanningen. Det är alltid till personlig skada att gå och bära på orättvisa och för andra nedsättande tankar.

L. G., H. W., Tora S. Vi tacka men avböja.

Fru S. L. Vi äro alltid intresserade av goda bidrag, men binda oss aldrig på förhand. Till påseende om vi få be!

Hr H. H. Ni kallar er art. "elak mot kvinnorna". Vi skulle vilja utbyta ordet "elak" mot ett annat och anspråklösare, som skulle göra er både ledsen och spak. Vi låta er gissa!

ENGELBREKT
Välsmakande
Välsmakande
Oövertruffad
Legitimen
skyddad
Ende tillverkare
A.-B. Karamellfabriken Engelbrekt, Örebro.
Säljes överallt i påsar om 1 hg. à 50 Öre.

KBERGMANS, STOCKHOLM
Välsmakande och möra
DELIKATESBRÖDSORTER
Rekommenderas. I p. tel Långgatan 23.

Arla Mjolk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

tande på en närmare förklaring, men Mallory var på intet sätt hågad att ge henne en sådan.

Maud Bamber å sin sida var alltför ivrig att finna utlösning för de känslor, som så plötsligt tagit hennes unga obehäftade hjärta i besittning för att icke, efter ett ögonblicks tvekan, åter taga upp tråden till det samtal, som var så fullt av intresse för hennes egen del.

— Ni vet kanske inte, sade hon, att fröken Ames är förlovad med hr Smith.

— Jo, och jag säger tyvärr!
— Alldeles som jag, utbrast Maud Bamber ivrigt. För mig är det alldeles ofattbart, hur en ung flicka med det mjuka sätt som Lilith Ames ju eljes har kan vara så hjärtlös.

— Den som berättat för er, att fröken Ames är hjärtlös, pressade doktor Mallory fram mellan sina sammanbitna tänder, har varit osanning. Om det är hr Smith själv som gjort det kan jag endast säga att det är honom synnerligen likt. En blossande rodnad färgade Mauds kinder, då hon mötte den li-

delsefullt upprörda blicken ur Mallorys ögon.

— Jag vet mycket väl, att ni har en låg tanke om honom, sade hon med en stolt kastning på det unga huvudet. Han har berättat alltsammans för mig — jag vet hur hård ni varit mot honom.

— Jag visste inte, att hr Smith var en av edra vänner, anmärkte Mallory. Hans ton var åter behärskad och lugn. Men jag antar i alla fall att bekantskapen är ganska ny och att varken ni eller er fru mor känner honom något närmare.

Maud Bamber bleknade av vrede.
— Min mor känner honom också, sade hon högrdraget. Han gjorde ett fördelaktigt intryck på henne och hon har varit mycket vänlig mot honom. Det skulle för övrigt vara intressant att veta, vad ni egentligen har emot honom.

Hela hennes väsende uttryckte ett nästan lidelsefullt trots, men Mallory förblev oberörd.

— Inte det minsta, sade han sarkastiskt, men jag tror, att lady Bamber skulle göra klokt i att taga litet närmare reda på sina protegéer in-

nan hon hedrar dem med sin eviga vänskap.

— Här är alls inte fråga om någon evig vänskap, svarade Maud snävt.

— Det gläder mig, sade doktor Mallory i det att han lyfte på hatten till avsked och avlägsnade sig.

Detta möte och allt vad han tyckte sig kunna utläsa ur Maud Bammers ord fyllde honom med en oro och fruktan, som han icke kunde bli herre över. Den lätthet med vilken Smith lyckats tillvinna sig lady Bammers och hennes dotters förtroende skrämdde honom och han kände en häftig åstundan att skynda till Old Court för att med egna ögon se, hur händelserna där utvecklade sig.

Han visste, att fru Ames skulle göra allt vad i hennes makt stod för att förhindra ett möte mellan honom och Lilith, men samtidigt var han medveten om att han i den hemlighet han kommit på spåren ägde ett vapen, som måste ingiva den gamla damen en viss respekt.

Redan samma dags eftermiddag begav han sig till Old Court.

Fru Ames och hennes dotter up-

pehöll sig i vardagsrummet, då Bletchley anmälde, att doktor Mallory anhöll om ett samtal med fröken Ames.

— Jag har visat in honom i kabinettet, tillade han.

Fru Ames ansiktsuttryck förrådde att besöket i hög grad missagade henne.

— Säg till doktor Mallory, att fröken Lilith inte har tillfälle att taga emot honom.

Men den unga flickan hade redan stigit upp och närmade sig nu modern.

— Det är bättre, att jag talar med honom, mamma, sade hon lugnt.

Det sänkte sig en djup rynka mellan fru Ames ögonbryn: — Låt mig göra det i ditt ställe, barn.

Lilith skakade på huvudet. Hon var mycket blek och hennes ansiktsuttryck vittnade om inre disharmoni, men hennes stämma ljöd lugn och bestämd och fru Ames förstod att klokheten här påbjöd eftergift.

— Nå, låt oss då tillsammans tala med honom, sade fru Ames och vänd till Bletchley tillade hon: — Bed doktor Mallory komma hit in.

Så snart betjänten lämnat rummet, vände sig Lilith till modern och utbrast under häftigt sinnesrörelse:

— Mamma, jag önskar du ville avstå från det. Varför envisas du att tala med honom. Jag kan och vill inte finna mig i, att du är kall och oartig mot honom. Du vet mycket väl att jag inte bryter mitt ord till Eric, men jag älskar honom inte. Den man jag håller av är Eben Mallory. Det är därför jag inte tillåter att du är oartig mot honom.

Den kloka lilla fru Ames besvarade detta utbrott på det enda möjliga sättet: hon smålog ömt mot dottern.

— Ack, älskade lilla barn, är jag någonsin ovänlig mot någon, frågade hon med sitt blidaste tonfall. Har du någonsin sett mig kall och hård? Jag kan bli häftig och ifråna mig, när jag fruktar att förlora någon som jag älskar, men oftast är jag ingenting annat än en stackars gammal svag och ömhjärtad kvinna.

— Medan hon talade smekte hon Liliths hand. Men det föreföll, som om den unga flickan icke var så mottaglig för hennes vänlighet, som vanligt.

Det låg ett pinat uttryck i hennes ögon, och då det hördes steg utanför dörren släppte fru Ames dottrens hand.

Då Mallory kom in i rummet fann han till sin överraskning fru Ames älskavärdheten själv. Lilith stod borta vid fönstret som gick ända ned till golvet. Han såg henne i profil och det föreföll honom, som om hennes läppar darrade.

Alla tre befunno sig illa till mods. Fru Ames skyndade att leda samtalet in på likgiltiga ämnen, och Mallory som endast hade ögon för den unga flickan, vilken stod kvar vid fönstret med till hälften bortvänt ansikte, gav endast enstaviga och tankspridda svar.

Men plötsligt beslöt han att framtinga ett avgörande och sade: — Jag träffade Maud Bamber i förmiddags.

(Forts.)

Förnya Eder
prenumeration
i god tid. Tel. 18070.